

Fastsættelsen af Minimum for den usfarlige Petroleum til 40° Celsius hævt de den Gang brugelige aabne Prøveapparater for Die. De nyere omfattende Forsøg have imidlertid godtgjort, at intet aabent Apparat giver tilstrækkeligt paalidelige Resultater, og dette gjælder ikke mindst om det her autoriserede. Dette tilfredsstillende ikke de Fordringer, som nu til Dags stilles, 1) fordi det ikke giver godt stemmende Resultater, idet Afvigelsen kan udgjøre indtil 3° ved samme Petroleumsort, og selv denne ringe Nøiagtighed kan endda kun naas ved betydelig Øvelse, 2) fordi Loven foreskriver 40° som laveste Grænse for Antændeligheden, medens den Petroleum, som netop tilfredsstillende de Fordringer, der maa stilles i Henseende til Farefrihed, undersøgt i Apparatet, viser en Antændelsestemperatur af 53°; altsaa kunde en Importør, der udelukkende havde sin Pengefordel for Die, uden at overtræde Loven importere en Die, som antændtes ved en 13° lavere Temperatur og ganske sikkert ved Brugen vilde vise sig særdeles farlig. Den sidstnævnte Ulempe kunde nu vel fjernes ad administrativt Veie ved at foreskrive mindre Ændringer i Dimensionerne af Apparatets enkelte Dele. Den førstnævnte Ulempe kan derimod ikke fjernes paa denne Maade, men kun ved at foreskrive, at Prøven skal foregaa i lukket Apparat. Dette kan imidlertid ikke ske, uden at der først foretages en Forandring i det ved Loven fastsatte Minimum for Antændelsepunktet, der i saa Fald maa sættes betydeligt lavere (21—23° Celsius), og Justitsministeriet har derfor — hvad ogsaa er tilraadet af den polytekniske Læreanstalt — anset det rettest at forelægge Forslag til en Lovændring, saa meget mere som en saadan ogsaa paatalbes ved det usikkelige i overhovedet at søge den Petroleum, der frembyder Fare for Explosion, udelukket fra Detailhandelen og derved fra Benyttelsen som Belysningsmiddel i det daglige Liv.

Overensstemmende hermed er nærværende Forslag udarbejdet. Det fastsætter, idet det samtidig foreskriver Prøven i et bestemt lukket Apparat, Minimum af Antændelsepunktet for den ikke farlige Petroleum til 23° efter HundrededelsThermometret. I denne Henseende bemærkes, at Grænsen i de forskjellige Lande ikke er fastsat ganske ens; medens den i Tydsland er 21°, er den i Sverrig 22° og i England ca. 23°. Da man imidlertid i Tydsland synes misfornøjet med den altså lave Grænse, idet temmelig flertallet Petroleum kan bestaa Prøven, har man, ogsaa heri tilraadet af den polytekniske Læreanstalt, fundet det rettest at foreslaa Grænsen sat til 23°. Hvad det Apparat angaar, som det

er anset rettest legalt at foreskrive til Benyttelse ved Prøven, det saakaldte Abelske, da er dette, der almindeligt anerkjendes som det nøiagtigste og bedste, ved Lov autoriseret i Tydsland og Sverrig, ligesom det ogsaa i Nordamerika anvendes med Hensyn til al den Stenolie, som udføres til England. Der kan derfor efter Ministeriets Mening ikke være Tvivl om, at det bør foretrækkes. Apparatet er vel en Del dyrere end det nuværende danske; men herpaa synes der ikke at burde lægges Vægt, da det nærmest foreskrives for den offentlige Kontrol, der maa ske ved Sagkundige; til privat Brug vil der til betydelig billigere Pris kunne anstattes Apparater, som kunde anvendes dels umiddelbart (Dogsuds Apparat) dels efter en Gang for alle at være sammenlignede med Abels Apparat. At de nærmere Regler for Benyttelsen af det autoriserede Apparat, deriblandt ogsaa Fastsættelsen af de Forandringer, som det legalt foreskrevne Minimum for Antændeligheden maa undergaa ved forskjellig Barometerstand, fastsættes ved Anordning, vil formentlig findes naturligt, og stemmer med, hvad der gjælder i Tydsland og Sverrig.

Foruden de fornævnte Bestemmelser om Stenolies Antændelsestemperatur, indeholder Lovforslaget, som allerede bemærket, et Forbud mod Salg i mindre Partier end de i § 1 nævnte af Stenolie, som ikke i den nævnte Henseende fyldstgjør Lovforslagets Bestemmelser. Loven af 26de November 1870 tillod som bekendt Salg en detail af saadan Petroleum, naar Beholderne mærkedes med Ordet „farlig“. Ministeriet antager imidlertid, at den Anvendelse, der kan have af saadan brandfarlig Petroleum til teknisk Brug, ikke er af anden Bestaaffenhed, end at det ikke kan have nogen Betænknelighed at henvise de Paagjældende til Grosshandlerne, og ved saaledes ganske at holde denne Petroleum ude fra Detailhandelen, vindes der unægtelig en betydelig større Garanti for, at den ikke anvendes forsætlig eller uagtsom til Belysning, end naar Salg i Detail er tilladt, om end under de nævnte indskrænkende Betingelser. Derimod har man anset det for rettest at bibeholde den nysnævnte Regel om Mærkelse af Beholdere for den brandfarlige Petroleum, naar den sælges en gros.

Endelig indeholder Lovforslagets § 3 Bestemmelser om Handelen med Naphtha og Benzin og lignende Destillationsprodukter af Stenolie. Grunden til, at disse Vædske ikke, som i Loven af 12te November 1870, ere undergivne samme Regel som Petroleum, er den, at de have deres naturlige Antændelsepunkt til dels langt under 23° Celsius, samtidig med at de, skjøndt de kun i ringe Grad anvendes